

й електронним документообігом, електронний бізнес і керування замовленнями через Інтернет (B2B) [2, с. 179].

Накопичений світовий досвід свідчить, що бюджетування дозволяє з нових позицій ставитися до планування в цілому і є основою системи управління, тому що всі управлінські рішення так чи інакше стосуються доходів, витрат і грошових потоків, співвідносяться з

бюджетом і оцінюються відповідно до нього за показниками бюджетування.

Отже, система бюджетування, що успішно застосовується в зарубіжних компаніях, має великі перспективи в Україні. Аналіз світового досвіду допоможе не тільки оцінити переваги та недоліки бюджетування, а й обрати та впровадити оптимальні для наших умов його варіанти.

Література

1. Бюджетування [Електронний ресурс] // Вікіпедія: Вільна енциклопедія. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Бюджетування>.
2. Бусарев В. В. Трансформація підходів до бюджетування підприємств: від ресурсно-функціонального до процесно-орієнтовного / В. В. Бусарев // Економічний вісник університету. – 2014. – Вип. 23 (1). – С. 175-180.
3. Ілляшенко Т. О. Бюджетування як напрямок удосконалення системи управління діяльністю підприємств / Т. О. Ілляшенко, К. В. Ілляшенко, М. В. Скобенко // Вісник Сумського державного університету. Серія : Економіка. – 2012. – № 3. – С. 36-44.
4. Давидюк Т. В. Аналіз показників продажу у системі бюджетування [Електронний ресурс] / Т. В. Давидюк, Я. В. Сливка // Економіка: реалії часу : [електрон. журн.]. – 2012. – № 2. – С. 59-64. – Режим доступу : <http://economics.opu.ua/files/archive/2012/No2/59-64.pdf>.

УДК 378.096

ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ХІМІЇ

Раскола Л.А. – к.х.н, доцент

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

Ключовим питанням сьогодення є забезпечення високого рівня якості вищої освіти як умови конкурентоспроможності українських випускників на ринку праці. Наукова діяльність, на думку В. Кременя, безпосередньо впливає на якість навчального процесу, створюючи наукове співтовариство викладачів і студентів, атмосферу творчого пошуку. Вона надає студентам можливість опанувати сучасні наукові методики, доторкнутись до глибинних наукових проблем обраної ними галузі знань і стати продовжувачами традицій і досягнень кращих науковців України [1]. Саме тому науково-дослідна робота студентів (НДРС) є одним із основних чинників підвищення якості освіти, вдосконалення змісту і форм підготовки висококваліфікованих кадрів у вищих навчальних закладах.

Науково-дослідна робота студентів, за думкою З. Слєпкань, має бути спрямована на вирішення таких завдань як: формування наукового світогляду, оволодіння студентами методологією і методами наукового дослідження; розширення теоретичного кругозору і наукової ерудиції майбутнього фахівця; розвиток творчого мислення та індивідуальних здібностей студентів у розв'язанні теоретичних і практичних завдань; прищеплення студентам навичок самостійної

науково-дослідницької діяльності, залучення їх до розв'язання наукових проблем; поглиблення знань у певному науковому напрямі, формування вмінь виконання курсових робіт і дипломних проєктів, підготовки наукових публікацій; створення та розвиток наукових шкіл, творчих колективів, підготовка й виховання у вищому навчальному закладі резерву вчених-дослідників, викладачів [2].

Здійснюючи професійну підготовку в магістратурі, хімічний факультет Одеського національного університету імені І.І. Мечникова має за мету забезпечити фундаментальну теоретичну та практичну підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для південного регіону України.

Навчання в магістратурі відбувається за освітньо-науковою програмою, яка відповідно до Закону України «Про вищу освіту» містить обов'язкову наукову складову (30% від загальної кількості кредитів, відведених на опанування магістерської програми), що передбачає виконання магістерської дипломної роботи та проходження науково-дослідницької практики, під час якої студенти-магістранти починають або продовжують розпочату в бакалавраті науково-дослідну діяльність.

С науково-дослідною діяльністю магістрантів пов'язано формування таких

компетентностей як: спроможність виконання наукових досліджень із застосуванням сучасних методологічних основ реалізації експерименту; здатність до самостійної науково-дослідної діяльності; кваліфіковане узагальнення наукових й експериментальних даних; самостійна підготовка публікацій у вітчизняних та зарубіжних виданнях; здатність до саморозвитку та самовдосконалення впродовж життя; лідерство та автономність під час реалізації інноваційних проєктів, презентації власних і колективних результатів професійної та науково-дослідної діяльності.

Якість професійної підготовки визначається багатьма показниками, зокрема, й умовами підготовки, тобто рівнем матеріально-технічного оснащення освітнього процесу та якісним складом науково-педагогічних працівників. На хімічному факультеті Одеського національного університету імені І.І. Мечникова працює 38 науково-педагогічних працівників, у тому числі 9 докторів наук, серед яких 2 заслужених діяча науки і техніки України, та 29 кандидатів наук.

На факультеті працюють три наукових школи:

– «Металокомплексні сполуки в каталізі». Науковий керівник - доктор хімічних наук, професор, Заслужений діяч науки та техніки України, академік Академії інженерних наук України, завідувач кафедри неорганічної хімії та хімічної екології Ракитська Т.Л.

– «Координаційна хімія металів з органічними молекулами». Науковий керівник – доктор хімічних наук, професор, Заслужений діяч науки та техніки України, завідувач кафедри загальної хімії та полімерів Сейфулліна І.Й.

– «Наукові основи флотаційного очищення техногенних вод». Науковий керівник – доктор хімічних наук, професор, завідувач кафедри фізичної та колоїдної хімії

Сазонова В.Ф.

Наукові дослідження проводяться в рамках 9-ти науково-дослідних тем, серед яких є фундаментальні та прикладні.

Залучення студентів до науково-дослідної роботи здійснюється двома взаємопов'язаними шляхами:

– виконання навчально-дослідної роботи (*нормативно передбачених* досліджень) з метою навчання студентів елементам дослідницької діяльності, організації та методики наукової творчості (написання курсових робіт, рефератів, підготовка дипломних проєктів, виконання завдань науково-дослідницького характеру під час практики тощо);

– участь у науково-дослідній роботі, яка проводиться поза навчальним процесом (участь у роботі наукових гуртків, наукових дослідженнях кафедр, науково-практичних конференціях, підготовка тез доповідей і статей до збірників наукових праць тощо). Її метою є підготовка під керівництвом ученого до наукової діяльності після завершення навчання у ВНЗ.

Деякі результати науково-дослідної діяльності студентів хімічного факультету відображено в таблиці 1. За останні 4 роки за результатами досліджень студентами у співавторстві з викладачами, науковими керівниками було опубліковано 69 статей. Слід зазначити що за 4 роки починаючи з 2013 року, кількість статей збільшилось майже в два рази, що може свідчити про зростання інтересу студентів до наукової роботи. Результати наукової діяльності студенти (бакалаври та магістри) представляли також на конференціях різного рівня, опубліковано 196 тез доповідей, та найбільшу активність вони проявили у 2015 році.

Таблиця 1

Показники ефективності науково-дослідної роботи студентів хімічного факультету

Рік	Кількість	
	статей	тез доповідей
2013	14	40
2014	10	42
2015	22	69
2016	23	45

Традиційною є участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт у галузі «Хімічні науки». За 2013-2015 рр. на конкурс було представлено 17 наукових робіт студентів-магістрантів хімічного

факультету, з яких 3 отримали дипломи першого та другого ступеня.

З метою стимулювання студентів до підвищення наукових та навчальних досягнень на хімічному факультеті існують наступні

стипендіальні програми: стипендія імені О.В. Богатського, стипендія ВАТ «Інтерхім», Премія асоціації випускників хімічного факультету за кращу дипломну роботу.

Отже, науково-дослідна робота студентів є невід'ємною складовою частиною підготовки кваліфікованих фахівців, здатних індивідуально

й колективно творчо вирішувати завдання, що поставлені в процесі професійної підготовки. Навчально-дослідна робота дає можливість студентам залучатися до наукових досліджень, а науково-дослідна робота дозволяє сформувати всі необхідні здібності сучасного фахівця-дослідника.

Література

1. Кремень В. Г. Доповідь на підсумковій колегії Міністерства освіти і науки / В. Г. Кремень // Освіта України. – № 47. – 2003. – С. 1–10.
2. Слєпкань З. І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі : навч. посіб. / З. І. Слєпкань. – К. : Вища шк., 2005. – 239 с.

УДК 658.51:658.589

МЕТОДИ РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ БАЗИ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Гріщенко І.В. – викладач

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

В умовах напруженої макроекономічної ситуації для успішної реалізації оголошеної державної політики залучення інвестиційних ресурсів підприємствам необхідно шукати нові підходи і інструменти що забезпечують стійке функціонування. У таких умовах конкурентоспроможність вітчизняних підприємств може бути забезпечена переходом на інноваційно-орієнтований розвиток.

Впровадження інновацій являється ключовим фактором успіху як для малих і середніх, так і для великих підприємств.

Проте, в даний час досягнуті результати інноваційно-орієнтованого розвитку не відповідають очікуванням, оскільки, перед підприємствами постає завдання побудови ефективної інноваційної системи для подальшого забезпечення комерціалізації інновацій, а для цього потрібна модернізація технологічної бази вітчизняної промисловості. Також, зростає потреба в ефективних сучасних технологіях. Низька інноваційна активність промислових підприємств являється наслідком недостатнього рівня розвитку технологічної бази, пов'язаного з існуванням ряду проблем, до яких відносяться, насамперед, відсутність власних науково-дослідних і виробничо-технологічних потужностей спеціалізованого обладнання та кваліфікованих кадрів, а також, фінансових коштів що спрямовуються на реалізацію інноваційних проектів.

Існуючі методи управління не дозволяють вирішити в повній мірі проблеми розвитку технологічної бази, що сповільнює інноваційну діяльність. У зв'язку з цим необхідно розробити механізм управління розвитком

технологічної бази в умовах переходу промислових підприємств до інноваційно-орієнтованому розвитку.

Як показує світова практика, для ефективного впровадження перспективних технологій і розробок промислові підприємства активно використовують інноваційну інфраструктуру і сучасні форми промислової кооперації. Сьогодні в Україні створюється досить різноманітна інноваційна інфраструктура в регіонах на основі кооперації суб'єктів інноваційної діяльності, яка може бути використана для підтримки інноваційної діяльності і розвитку технологічної бази інноваційно-орієнтованих промислових підприємств.

Таким чином, питання, пов'язані з розвитком технологічної бази інноваційно-орієнтованих промислових підприємств в рамках інноваційної екосистеми, що склалася, набувають особливої актуальності.

У останній час все більше уваги дослідників звернена до аналізу проблем розвитку промислового виробництва, інноваційно-технологічному розвитку і модернізації вітчизняної промисловості. Дослідженню проблем інноваційно-технологічного розвитку і модернізації вітчизняній промисловості присвячені роботи: Л.І. Абалкіна, А.С. Абеяна, А.А. Акаєва, А.В. Алексєєва, Ю.П. Аніськіна, А.Н. Асаула, А.І. Анчишкіна, С.Н. Архангельського, К.А. Багріновського, М.А. Бендікова, О.Т. Богомолова, В.Н. Борисов, А.Е. Варшавського, С.Ю. Глазьєва, Л.М. Гохберга, Ж.А. Ермакової, В.Л. Іноземцева,